

Za Láskou Já Půjdu Světa Kraj

Daniel Hůlka

Za láskou já půjdu světa kraj
podél houštin, hor a tůní.
Jablůňko tam v stráni, kveť a zraj,
doprovovázej mě svou vůní.
I kdybych měl projít peřejí,
znova bych šel bez váhání
za tou nekončící nadějí,
jež nás před sobectvím chrání.

Kdybych prožít měl sto bolestí,
s úsvitem i za červánků
za láskou zas půjdu naštěstí,
s její aurou kolem spánků.

I když poutník stokrát znejistí
lidská lhostejnost jej rmoutí,
bez lásky, co duši očistí,
byl by život marnou poutí.

Cíl je vlastně blízko,
mám to z pekla štístko.

Cíl je vlastně blízko,
mám to z pekla štístko.

I kdyby můj koník v opratích
vézt mě dál se náhle vzpouzel,
za láskou se vydám po tratích
plných úskalí a kouzel.

Chci tak dlouho stoupat do pěšin,
nevšímat si nečasů,
nežli sníh jak bílý krepdešín
napadá mi do vlasů.
Dokud vítr hvízdá na šalmaj
a mé srdce bude tlouci,
za láskou já půjdu světa kraj,
za světýlkem ve tmě tmoucí.

Za světýlkem ve tmě tmoucí.